Ε. ΦΙΛΛΙΠΣ ΘΠΕΝΧΑΪΜ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Σᾶς παρακαλῶ, ἐξηγῆστε μου γιατί δὲν μᾶς συμπαθήσες τὸν Ἰνδιάνο.

Ὁ Τζέραλντ, φυσικά, εἶνε κάπως ὁλκιὸς ἄνθρωπος, ἐγὼ ὅμως, ἐπειδὴ εἶμαι ὡς ἐξαιρετικὰ ἐλκυστική νέα. Καὶ τὸ σᾶς ἐπαναλαμβάνω, προσπαθῶ, μισὴ ὥρα τώρα νὰ φανῶ ἐλκυστικώτερη.

— Εἶδα ἐξαιρετικὰ γοητευτική, παραδέχθηκε ὁ Μάρτεν. Αὐτὸ δὲν θὰ διανοηθῶ ποτὲ νὰ τὸ ἀμφισβητήσω. Τὸ ὕφος σας, ὅμως, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ σᾶς καταστήσῃ ἀντιπαθητικὴ σ' ἕναν ἄνθρωπο σὰν ἐμένα.

— Τὸ ὕφος μου ;

— Ναί, φαντάζεσαι πῶς πιστεύετε, ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ ἤμουν περισσεύων παραγγελιοδόχος καὶ σεῖς εἴσθε ἡ Λαίδη Μύριελ Μπάνινγκαμ, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποια ριζικὴ διαφορὰ στὴν ἐξωτερική μου ἐμφάνιση, ποὺ μὲ μεταβάλλει σὲ περίεργο φαινόμενο.

Τὴν ἐκύτταξε σκεπτική, μὲ μιὰ λάμψι πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος στὰ μάτια.

— Ἔχω τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ἀκούω σοσιαλιστὴ ρήτορα, μουρμούρισε ὁ ἐντιμότατος Τζέραλντ.

— Ἔχει, ὅμως, δίκηο, ἐβεβαίωσε ἡ Λαίδη Μύριελ. Ἔχει ἀπόλυτα δίκηο, Τζέραλντ, αἰῶνες ἀνάμεσα!

Ὁ Γκάρνχαμ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ του.

— Ἂν θέλετε νὰ γευματίσουμε ἐγκαίρως, πρέπει νὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως, εἶπε.

Ἡ Λαίδη Μύριελ σηκώθηκε.

— Κύριε Μπάρνες, ἀναμοίρασε μ' ἕνα χαριτωμένο χαμόγελο, οἱ προσκεκλημένοι σας εἶναι ἕτοιμοι. Θὰ πάρουμε στὴν ἐξοδο τοῦ πάρκου ἕνα ταξί, ποὺ θὰ πλησιάσατε ἀεδαίως σεῖς, καὶ θὰ τριβήξουμε κατ' εὐθεῖαν γιὰ τὸ «Μαραμένο Φύλλο», τὸ κομψότερο ἑστιατόριο τοῦ Σόχο. Σᾶς προειδοποιῶ ἔτσι εἶναι ἀκριβούτσικο καὶ ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ Τζέραλντ τρῶμε πάντοτε μὲ ἐξαιρετικὴ ὄρεξι.

—Πᾶμε ὅπου θέλετε,εἶπε ὁΜάρτεν. Ἔχετε πάντως ὑπ' ὄψιν σας ὅτι σεῖς θὰ πληρωνεῖτε τὸ μενού.

—Ὦ, αὐτὸ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ τὸ ξεχάσω, τὸν διεβεβαίωσεν ἡ κεῖνη ἀπάραχη.

Στὸ ταξὶ— πρὸς καταφανῆ δυσφορίαν τοῦ ἐντιμοτάτου Τζέραλντ — ἡ Λαίδη Μύριελ ἐκράτησε τὸν Μάρτεν πλάϊ της, ἀναγκάζοντας τὸν ἐξάδελφόν της νὰ καθήσῃ δίπλα στὸ σωφέρ.

Ἀλλὰ καὶ στὸ ἑστιατόριο, ὅπου ἔφτιαναν ὄσατοι μὲ χαμόγελα καὶ ὑποκλίσεις, ἐτοποθέτησε πάλιν τὸν Μάρτεν στὸ πλευρό της.

—Μὴ ξεχνᾶς, Τζέραλντ, ὅτι εἴμαστε προσκαλεσμένοι τοῦ κ. Μάρτεν, εἶπε. Συναπῶς προνόμιό του εἶναι νὰ κάθεται πλάϊ μου. Αὐτὸ φαντάζομαι μᾶλλον νὰ σᾶς εἰς/αρωστεῖ, κύριε Μπάρνες;

—Θὰ μὲ εὐχαριστοῦσε περισσότερο, τῆς ἀπαντήθηκε ὁ Μάρτεν ξηρά, ὅτι δὲν ἦταν ἐλαφόγερο,ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή, ποὺ μὲ εἰσπατιδεύκατε ἔλλο, ἀπὸ τὸ νὰ μὲ κοπιδεύετε.

Ἡ παρατήρησις τὸν τὴν ἐξέπληξε τόσο ὥστε ἄφησε τὸν κατάλογο, νὰ τῆς πέσῃ ἀπὸ τὰ χέρια της.

—Ἔχετε λάθος, κύριέ μου! ἐδήλωσε. Μπορεῖτε νὰ εἶσθε δόξαιος ὅτι δὲν αἰσθάνομαι τὴν παραμικρὴ διάθεσι νὰ σᾶς εἰρωνευθῶ.

—Ἐντὸς, σᾶς πιστεύω... ἔκαμνε ὁ Μάρτεν. Δὲν μοῦ λέτε... δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ πιοῦμε κανένα-δυὸ ὀπ' αὐτὰ τὰ κάτοχα ποτὰ ποὺ σερβίρουν μέσα σὲ ὀκαμπὰ ποτήρια... Τὰ λέτε κοκτέϊλς, ἂν δὲν ἀπατῶμαι...

—Μά, πὲς Τζέραλντ, δὲν εἶναι ὑπέροχος! ἀνεφώνησε ἡ Λαίδη Μύριελ. Σὲ μιὰ ἑβδομάδα θὰ ἔχει γίνει ξαφτέρι. Μπαίνει στὸ νόημα τοῦ καθὸ πράγματος... Τρία κόκτέϊλ Μαρτίνι, ἀμέσως Δουΐ! Ἀπηγγείλατε πρῶτα αὐτὰ καὶ κατόπι θὰ σοῦ πῶ γιὰ τὸ γεῦμα...Κύριε Μπάρνες μήπως εἶσθε τσιγγοῦνης;

—Δὲν ξέρω, ὁμολόγησε ὁ Μάρτεν. Μὲ πέντε λίρες τὴν ἑβδομάδα σᾶς ἐπιδάλλεται νὰ εἶσθε οἰκονόμος... εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὄχι. Πάντως μοῦ εἶναι τελείως ἀδιάφορο πῶτα θὰ ξεβέψω σήμερα, ἂν ἐνοεῖτε αὐτό...

—Ἤθελα δέβαιος, ὅτι ἔβατε ἀπόψω τὰς τὶς διακόσιες λίρες; ἐρώτησε ἐκείνη.

Ὁ Μάρτεν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα.

—Ὦ, Θεέ μου! ἀνατέναξε ὁ ἐντιμότατος κ. Τζέραλντ.

—Θαυμάσια! ἔκαμε μὲ βαθυτάτη ἱκανοποίησι ἡ Λαίδη Μύριελ. Τότε θ' ἀρχίσουμε μὲ μαῦρο χαβιάρι....

***

Τὸ γεῦμα ἦτο σύντομο, ἀλλ' ἐκλεκτὸ καὶ πανάκριβο. Ἀμέσως μετὰ τοὺς καφέδες ἡ Λαίδη Μύριελ σηκώθηκε.

—Πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω, εἶπε. Ἔχω ραντεβοῦ μὲ κάποια δικιά μου, μιὰν ἀνυπόφορη γρηᾶ, ἀπὸ τὴν ὁποία, ὅμως, ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἀποσπάσω μερικὲς λίρες ἐναντι διαφόρων ὑπηρεσιῶν μου.Κύριε Μπάρνες σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ περίφημο γεῦμα. Σᾶς παραδίδω τώρα στὰ ἄμπαρα χέρια τοῦ κ. Γκάρνχαμ, μὴ ξεχάσετε, ὅμως ὅτι σᾶς θεωρῶ ὡς προστατευόμενό μου Τζέραλντ, δὲν θὰ ἦταν ἄσχημη ἰδέα νὰ μοῦ τὸν φέρῃς μετὰ τὶς ἑπτὰ στὸ ἄντρο μου, νὰ πιοῦμε κανένα κοκτέϊλ.

—Τί στὴν «Ποντικοπαγίδα»;

Ἡ Λαίδη Μύριελ ἔνευσε καταφατικά.

—Στὶς ἑπτὰ θὰ βρίσκομαι ὁπωσδήποτε ἐκεῖ. Μὴν ἀργήσετε. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, κύριε Μπάρνες ὅτι τὸ γκρίζο καὶ τὸ καφὲ εἶναι τὰ ἀγαπημένα μου χρώματα γιὰ τὶς φορεσιὲς περιπάτου.

Ὁ Μάρτεν καὶ ὁ Τζέραλντ τὴν συνώδευσαν ὡς τὸ πλησιέστερο ταξὶ καὶ ἡ Θελκτικὴ Λαίδη ἔφυγε μ' ἕνα φιλικὸ κούνημα τοῦ χεριοῦ, ἀπευθυνόμενο σαφῶς στὸν πρῶτο.

Ἐκδηλώνοντας τὴν ὑποταγήτου στὸ παπιομένων μ' ἕναν ἀναστεναγμὸ καρτερικότητος, ὁ ἐντιμότατος Γκάρνχαμ, ἀνέβαβε τὰ καθήκοντά του, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε, ἐξεπλήρωσε εὐσυνειδήτως.

Καὶ στὶς ἑπτὰ παρὰ δέκα ἕνα ταξὶ μετέφερε τὸν ἀνεψιὸ τοῦ Λόρδου Ἀρτσιγκάτου καὶ τὸν τέως περιζεβόντα παραγγελιοδόχο πρὸς τὸ ἄντρο τῆς Λαίδης Μύριελ Μπάνινγκαμ.

—Ἡ καλή μου ἐξαδέλφη, κατοικεῖ σὲ μιὰ περιεργοτάτη τρώγλη, ἐξαμπαστευόθη ὁ ἐντιμότατος Τζέραλντ στὸν Μάρτεν, ἀφοῦ ἔβγαζε τὴν διεύθυνσι στὸν σωφὲ «Σπίτι, στέγη, πάτωμα, τὰ πάντα εἶναι ἐτοιμόρροπα.

—Ἡ Λαίδη Μύριελ δὲν ζεῖ μὲ τοὺς γονεῖς της; ἐρώτησε ὁ Μάρτεν.

—Ὄχι... Δηλαδὴ ὄχι ταυτικά. Τοὺς ἀποφεύγει δίο μπορεῖ περισσότερο. Γι' αὐτὸ ἐκριβῶς βρίσκεται συναχῶς σὲ τραγικὴ οἰκονομικὴ κατάστασι. Δὲν τῆς δίνουν οὔτε δεκάρα...

—Τότε, πῶς ζεῖ;

—Ὦ, ἔχει ἕνα μικρὸ εἰσόδημα. Κάτι ἐλάχιστα πράγματα. Μὲ τὸν χαρακτῆρα, ποὺ ἔχει, τῆς ἦταν τελείως ἀδύνατον νὰ μείνῃ στὸ σπίτι της... Ἐγὼ προσωπικῶς δὲν τὴν ἀδικῶ. Ὁ Δούξ τοῦ Μπάνινγκαμ εἶναι ὁ φωτερώτερος ἄνθρωπος ποὺ συνάντησα ποτὲ καὶ ἡ Δούκισσα ἡ πιὸ ἀντιπαθητικὴ γυναῖκα τοῦλον ὅλου.

—Ἡ μητέρα της εἶναι Δούκισσα;

Ὁ Τζέραλντ ἔνευσε καταφατικά.

—Ἡ Δούκισσα τοῦ Ἀντόβερ... Ἡ Λαίδη Μύριελ εἶχε κυριευθῆκατὲ ποτὲ ἀπὸ τὴ μανία νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμί της μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου της καὶ νοίκιασε τὴν περίεργη τρώγλη ὅπου μένει τώρα.Σκέφτεται περίφημα. Ἰσχυρίζεται ὅτι μιὰν ἀπ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες θ' ἀρχίσῃ νὰ συνεργάζεται σὲ διάφορα περιοδικά. Θὰ ἦταν ἐκπληκτικὸν ἔργον Θὰ ἐξασφαλίζαμεν, τουλάχιστον τὰ τσιγάρα. Ἱρὸς τὸ παρὸν τὸ μισὸ εἰσόδημα τῆς Μύριελ πάει στὰ κόκτέϊλς.

—Θὰ εἶναι καὶ ἄλλοι ἐπισκέπται σήμερα; ἐρώτησε ὁ Μάρτεν.

—Διέλου ἀπίθανον, ἦταν ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις. Συχνὰ ἐπιδρέμουν ὁλόκληρες ὁρδὲς ἀπὸ τὸΚλὰ ρεῖζ, μετὰ τὸν ἀπογευματινὸ χαρό.

Κατέδηκαν ἀπὸ τὸ ταξὶ σὲ κάποια πάτιδο τοῦ Μέϋφερ καὶ μπῆκαν σὲ μιὰ ἀδιέξοδο. Τὰ σπίτια ὁλόγυρα ἦταν πτωχάλαια.

Ὁ ἐντιμότατος Τζέραλντ διευθύνθηκε πρὸς τὸ βάθος τῆς ἀδιεξόδου καὶ ἀνέδγασε μιὰ ἐξωτερικὴ βίδλινη σκάλα, πραγματικὰ ἐτοιμόρροπη ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Μάρτεν. Οἱ δύο νέοι ἀνέβηκαν ἐπάνω σὲ μιὰ χτιγλὴ πόρτα δαμένη μὲ πράσινο χτυπητὸ χρῶμα. Στὴν πόρτα ἐπάνω ὑπῆρχε μιὰ χάλκινη πινακίς, ποὺ ἔφερε ὡς ἐπιγραφὴ ἕνα μονοκόμματο κεφάλαιο Μ.

Ὑπῆρχε ἠλεκτρικὸ κουδοῦνι, ὁ Τζέραλντ ὅμως ἔστρεψε τὸ πόμολον καὶ μπῆκε σ' ἕνα μικροσκοπικὸ χώλλ. Ἀμέσως παραιρίζοντας τὶς κουρτίνας, ποὺ ἐκρέμοντο ἐπάνω στὴν πόρτα ἐνεφανίσθη ἡ Λαίδη Μύριελ.

Φορδὸς μιὰ μακρυὰ ρόμπα ἀπὸ μαῦρο μεταξωτὸ μὲ πολύχρωμα κεντήματα καὶ τὸ πρόσωπό της ἔλαμπε ἀπὸ ὠμορφιά.

—Περάστε μέσα, εἶπε; ψυχὴ δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἀπὸ μένα. Τὰ κόκτέϊλς εἶναι ἕτοιμα!.. Ἐλάτε νὰ δῆτε πῶς ζοῦν οἱ πτωχοὶ κ.Μπάρνες.

Ὁ Μάρτεν ἐκύτταξε ὁλόγυρά του μὲ περιέργειαν καὶ ἀπορίαν ἐκπλήξεως.

Τὸ δωμάτιο ἦτον μᾶλλον μικρό, μὲ τοίχους λευκοὺς στολισμένους μὲ ἐξωφρενικὰ σκίτσα. Ἡ ἐπίπλωσις ἀποτελεῖτο κυρίως ἀπὸ ἕνα πελώριο ντιδᾶνι φορτωμένο μὲ μάζα μαξιλλάρια καὶ ἕνα μεγάλο δρύϊνο τραπέζι ἐπίσης μαῦρο, τοποθετημένο στὴ μέση τοῦ δωματίου.

Ἕνα κόκκινο, σχεδὸν ποσφυρὶ χαλὶ ἔκρυδε τὸ πάτωμα καὶ στὸ βάθος τοῦ δωματίου ἐκρέμοντο κουρτίνες τοῦ ἰδίου χρώματος.

Ἐπάνω σὸ τραπέζι ἦταν ἁπλωσμένα κομμάτια δοκαριὰ ποτήρια καὶ ἀρκετὲς μποτιλιές.

Ἡ Λαίδη Μύριελ ἐγέμισε τρία ποτήρια μ' ἕνα ὑποκίτρινο ἀρρῶδες ποτό.

— Στὴν ὑγειά τοῦ τυχεροῦ Διαβάτη, εἶπε κυτάζοντας μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο τὸν Μάρτεν.

— Δὲν ξέρω πῶς ἀπαντᾷ κανεὶς σὲ παρόμοιες παρουσάσεις, μουρμούρισε ὁ Μάρτεν. Πάντως, σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ἔστω καὶ ἂν ὠφείλεται σὲ διάθεσι σαρκασμοῦ.

—Ὦ, κύριε Μπάρνες, μὴν ἐπανέρχεσθε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου. Σᾶς ἐχω ἤδη πῆ ὅτι δὲν αἰσθάνομαι τὴν παραμικρὴ διάθεσι νὰ σᾶς εἰρωνευθῶ...

Ὁ Μάρτεν ἔβγαλε μονορούφι τὸ ποτήρι του. Ποτὲ δὲν εἶχε πιῆ γευστικώτερο, ἀλλὰ καὶ πιὸ δυνατὸ ποτέ.

Ξανάρριξε ἕνα σαστισμένο βλέμμα ὁλόγυρά του. Ἡ κόρη ἐνὸς Δουκός! Τί κόσμος, Θεέ μου!—σκέφθηκε.

Ἡ Λαίδη Μύριελ ξαπλώθηκε μὲ νωχέλεια στὸ ντιβάνι καὶ χτύπησε τὰ μαξιλλάρια πλάϊ της.

— Καθῆστε, κύριε Μπάρνες,καὶ πῆτε μου πῶς πῆγαν τὰ φώτα. Τζέραλντ, ρίξε μου ἕνα τσιγάρο.

Ὁ Μάρτεν τῆς προσέφερε ἀμέσως ἕνα ἀπὸ τὰ δικά του.

— Ὁ κύριος Παράνχαμ φάνηκε πολὺ καλὸς μαζί μου, τὴν ἐπλήροφόρησε. Μὲ δοήθησε νὰ παραγγείλω τρεῖς φορεσιὲς περιπάτου γκρίζας καὶ καφὲς, μιὰ πρωινὴ ζακέττα καὶ τὸ σχετικὸ παντακόνι, ἕνα φράκο καὶ δύο σμόκιν... Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Ἐπίσης μοῦ ὑπέδειξε ἕνα δικημέρισμα στὴν Κίγκ Σορήτ, τὸ ὁποῖο νοικιάζεται ἀμέσως.

— Θαυμάσια! ἔκανε ἡ Λαίδη Μύριελ. Καὶ πῶς σκοπεύετε νὰ περάσετε τὴν ἀποψινὴ βραδυά; Διαβάζοντας πάλι τὶς «Μετεμορφώσεις» τοῦ Ὀβιδίου;

— Ἡ διβλιοθήκη μου περιέχει καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα διβλία.

— Μοντέρνα;

— Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλασσικά. Τὰ μοντέρνα τὰ βρίσκω μᾶλλον ἀνέχτα.

Ἡ Λαίδη Μύριελ ἀνεστέναξε.

— Τί κρῖμα, ποὺ δὲν ἔχω καιρό! Ἀκαθοδήγητος δὲν θὰ κατωρθώσατε ποτὲ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀμόζουσα μόρφωσι. Ἔχετε ἀπόλυτη ἀνάγκη κηδεμονίας.

— Δὲν ξέρω τί δὲν θὰ κατορθώσω ν' ἀποκτήσω ἀκαθοδήγητος. Ἐκεῖνο πάντως ποὺ ξέρω εἶνε τί μοῦ ἀρέσει νὰ διαβάζω καὶ τί δὲν μοῦ ἀρέσει. Ἕνας καλὸς κηδεμὼν θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ μοῦ ἀλλάξῃ τὴν ἐξωτερική ἐμφάνισι, τὰ γοῦστα μου, ὅμως, ποτέ.

Ἡ Λαίδη Μύριελ διέκρινε ἀμέσως ἕνα ἐλαφρὸ τόνο ἀγανακτήσεως στὴ φωνή του καὶ ἄλλαξε θέμα συζητήσεως.

—Τζέραλντ, φιθύρισε, ζητῶ τὴ συμπόνια σου. Εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ δειπνήσω ἀπόψε στὸ σπίτι καὶ κατόπιν νὰ πάω μὲ τὴν καλὴ μητέρα μου σ' αὐτὴ τὴν μεγαλομανῆ γρηᾶ Βαρῶνη. Δηλαδὴ θὰ πεταίσω φριτὴ βραδυά.

— Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ π.θανότης νὰ ξεφύγῃς ἐνωρίς; ἐρώτησε ὁ ἐξάδελφός της. Θὰ μποροῦσαμε νὰ πᾶμε κάπου νὰ χορέψουμε;

— Δυστυχῶς, τέτοια πιθανότης δὲν ὑπάρχει. Σὺ τί σκοπεύεις νὰ κάνῃς ;

Ὁ ἐντιμότατος Τζέραλντ στεκό ταν μὲ τὰ χέρια χωμένα βαθειὰ στὶς τσέπες καὶ τὸ πρόσωπο κατσουφιασμένο.

— Τί διάβολο μπορῶ νὰ κάνω; ἐρώτησε. Θὰ δειπνήσω στὴ Λέσχη, ὑποθέτω. Εἶμαι πραγματικὰ ἐνοχλημένος στὴν ἠλιθία ἐπιχείρησα, ποὺ διοργανώνει ἕνα μῆνα τώρα ἡ Λαίδη Μύριελ. Φυσικὰ δὲν πρόκειται νὰ πάω. Ἐξ ἄλλου, ὁ Κλάβεριγκ, θὰ παραθέσῃ ταϊὶ σ' αὐτὲς τὶς νεαρὲς Ἀμερικανίδες, ποὺ ἔφθασαν χθές... Ὄχι λιγώτερο ἀνιαρὴ ὑπόθεσις... (Ἀκολουθεῖ)

Μπριγιὸλ

Εἰς ποιότητα ἐξαιρετικὴν » χῦμα καὶ εἰς φιαλίδια

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ καὶ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Ἀδελφῶν Θ. Τζόλα

Μαιζῶνος 84 = Τηλ. 32-53

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

5 Ἰουνίου 1910

Τηλεγραφοῦν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι καὶ ἐκεῖ ἡ κατάστασις εἶνε ἀνησύχαστος. Νέαι ταραχώδεις σκηναὶ ἐγένοντο, τοῦ ὄχλου ἐπιχειρήσαντος νὰ κλείσῃ τὰ Ἑλληνικὰ καφενεῖα τῆς πλατείας.

⁂ Αὐθεντικαὶ πληροφορίαι ἐκ Κων)πόλεως, ἀναφέρουν ὅτι ἐπεξετάθη τὸ μποϋκοτάζ κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων.

⁂ Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ τραίνου, οὗτινος ἐπέβαινεν ὁ Βασιλεύς, ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν σταθμὸν συνεπλάκησαν δύο ὁλαρχοι,οἱ Ταμπακόπουλος καὶΑἰλιανάν. Ἀμφότεροι ἐβγήγαγον τὰ ξίφη καὶ ὁ δεύτερος ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα. Ἀφορμὴ ὑπῆρξεν, ὅτι ὁ Ταμπακόπουλος δὲν ἐχαιρέτησε τὸν Αἰλιάν, ὅστις ἀπεστρατεύθη ἐπαχάτως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ροταριανὸς Ὅμιλος

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν Ροταριανὸν Ὅμιλον τῆς πόλεώς μας, ἐπανεξελέγη πομφηφεὶ τὸ παλαιὸν συμβούλιον, ἤτοι πρόεδρος ὁ κ. Γ. Τσακίρης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀρ. Ἀντωνιάδης, ἰατροί, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Τριανταφύλλου, διαγγέλος, ταμίας ὁ κ. Βασ. Δημητρόπουλος καὶ ἔφορος ὁ κ. Σπ. Κούβης, ἔμποροι.

Τὸ Διεθνὲς γραφεῖον τῶν Ροταριανῶν ὁμίλων ἐν Ζυρίχῃ ἐπικοινώνησε μὲ τὸν ὅμιλον Πατρῶν καὶ τοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι ἤδη, ἔπειτα ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἡ γενικωτέρα κατάστασις εἰς τὴν χώραν μας ἐπιτρέπει νὰ ἐπανασυνδεθοῦν οἱ ὅμιλοι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐλευθέρων χωρῶν μετὰ τῶν συνάδέλφων των ἐν Ἑλλάδι.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Συνεταιρισμὸς ἐπιχειρηματίας καὶ πωλήσεως προϊόντων ἡ «Ἁρμονία» Βαχναϊκων, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεφαρμοζίστων προσφορῶν, ὑψηλοτέρα εἶναι ἡ ἐκποίησις 150.000 περίπου δικάδων ἐλαιοπυρήνων ἀποξέσεως 1945—1946, παραδοτέων εἰς τὰς ἐν Βραχναΐκοις ἀποθήκας τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Δεκταὶ προσφοραὶ μέχρι καὶ τῆς 15ης Ἰουνίου 1946. Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶσι κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ
Ν. ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν προφορὰν μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐνεφαρμόστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ ὑπονόμων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, τὴν 8ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν. Προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχ. 3.600.000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ Δ)μσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Ὅροι, πληροφορίαι κλπ. ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων Χ. ΦΑΚΙΝΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Ἱερὸς ναὸς Κατοχῆς Μεσολογγίου ὁ Ἅγιος Δημήτριος διακηρύττει ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9ην τρ. μηνὸς ἐνεπιθήσεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ξέκα (10) βουβάλια του, ἤτοι: 8 ἄρρενα καὶ 2 θήλεα συνολικῆς ποσότητος κρέατος ὡς ἐγγύστα 2.000 δικάδων. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα ἑκατομμυρ. (12.000.000) δραχμῶν.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον)

Ἡ Ἀνάγκη κηδεμονίας.

— Δὲν ξέρω τί δὲν θὰ κατορθώσω ν' ἀποκτήσω ἀκαθοδήγητος. Ἐκεῖνο πάντως ποὺ ξέρω εἶνε τί μοῦ ἀρέσει νὰ διαβάζω καὶ τί δὲν μοῦ ἀρέσει. Ἕνας καλὸς κηδεμὼν θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ μοῦ ἀλλάξῃ τὴν ἐξωτερική ἐμφάνισι, τὰ γοῦστα μου, ὅμως, ποτέ.

Ἡ Λαίδη Μύριελ διέκρινε ἀμέσως ἕνα ἐλαφρὸ τόνο ἀγανακτήσεως στὴ φωνή του καὶ ἄλλαξε θέμα συζητήσεως.

—Τζέραλντ, φιθύρισε, ζητῶ τὴ συμπόνια σου. Εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ δειπνήσω ἀπόψε στὸ σπίτι καὶ κατόπιν νὰ πάω μὲ τὴν καλὴ μητέρα μου σ' αὐτὴ τὴν μεγαλομανῆ γρηᾶ Βαρῶνη. Δηλαδὴ θὰ πεταίσω φριτὴ βραδυά.

— Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ π.θανότης νὰ ξεφύγῃς ἐνωρίς; ἐρώτησε ὁ ἐξάδελφός της. Θὰ μποροῦσαμε νὰ πᾶμε κάπου νὰ χορέψουμε;

— Δυστυχῶς, τέτοια πιθανότης δὲν ὑπάρχει. Σὺ τί σκοπεύεις νὰ κάνῃς ;

Ὁ ἐντιμότατος Τζέραλντ στεκό ταν μὲ τὰ χέρια χωμένα βαθειὰ στὶς τσέπες καὶ τὸ πρόσωπο κατσουφιασμένο.

— Τί διάβολο μπορῶ νὰ κάνω; ἐρώτησε. Θὰ δειπνήσω στὴ Λέσχη, ὑποθέτω. Εἶμαι πραγματικὰ ἐνοχλημένος στὴν ἠλιθία ἐπιχείρησα, ποὺ διοργανώνει ἕνα μῆνα τώρα ἡ Λαίδη Μύριελ. Φυσικὰ δὲν πρόκειται νὰ πάω. Ἐξ ἄλλου, ὁ Κλάβεριγκ, θὰ παραθέσῃ ταϊὶ σ' αὐτὲς τὶς νεαρὲς Ἀμερικανίδες, ποὺ ἔφθασαν χθές... Ὄχι λιγώτερο ἀνιαρὴ ὑπόθεσις... (Ἀκολουθεῖ)

Τῆς Στιγμῆς

Ἀρκετοὶ οἱ παραλήπται καὶ ἐσόκων ἀλεύρων ἐξ Ἀμερικῆς, μὲ ταφερμιένων ὁλονὲν ἀκαμπῶν ὑπὸ διαφόρων ἀτμοπλοίων.

— Σποτικαὶ καὶ αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ κλοπαὶ διὰ τὴν ὀδικὴν κλοπὴν ἐπιστευτικὴν ἐπιχεῖρ.

— Ἐπεδάλλετο, ὅμως, ὅπ' ὀφθῶ ἀκριδῶς τὸν λόγον, νὰ ἀσυχῆ καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ὑπουργεῖον κάπου ἐλαστικώτερον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς φορτοεγίας.

—Νὰ παραχωρήσῃ, ἐγλαδῆ, εἰς μεγαλύτερον ποσοστὸ ἀπέλειαν τῆς σήμερον περιορίζεται μόνον εἰς ἕνα τόκκον 30—10 ὀκάδων.

— Ἔτσι θὰ διεκολύνοντο ὁπωσδαίως οἱ παραλήπται, κατὰ τὸ πλεῖ στον πωροί.

— Οἱ ὁποῖοι, διὰ ν' ἀποκλείσουν καὶ τοῦ ἀσημάντου αὐτοῦ ἐφοργετήματος, πρέπει νὰ ὑποδέλθοῦν εἰς ἔξοδα καὶ ταλαιπωρίας, ἂν κατοικοῦν μακράν, διὰ τὴν μεταδάσιν των εἰς τὰ διάφορα τελωνεῖα πρὸς ὑποδολὴν τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τοῦτο διατυπώσεων.

— Τοιουτοτρόπως δὲ καταντᾷ νὰ πληρώνουν πολλάκις καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀλεύρου!

= Ἐγράψαμεν κατ' ἐπανάληψιν διὰ τὸ ἄτοπον ποὺ συμβαίνει μὲ τὴν μπύραν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἀκόμη ἐξεδηλώθη ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ὅπως τὸ ἄρουν.

— Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξακολουθοῦν οἱ Πατρινοὶ — ἀσφαλῶς δὲ καὶ ὅλη ἡ ὑπόλοιπος Ἑλληνικὴ ἐπαρχία — νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικαθέμενον ἀργίας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μαύρου ἐμπορίου.

— Ἐπληροφορήθημεν ὅμως ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἐπαναλειτουργίαν τῆς ζυθοποιΐας Μάμου.

— Ἡ εὐόδωσις τῶν ἐνεργειῶν τούτων θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν.

— Ἂς κάμωμεν λοιπὸν μικρὰν ὑπομονὴν ἀκόμη, ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦμεν, ἀτυχῶς, νὰ κάμωμεν καὶ τίποτε ἄλλο!

= Μερικοὶ φίλαθλοι δὲν ἐννοοῦν ν' ἀλλάξουν τακτικήν.

— Τοὐναντίον, μὲ τὴν ἀδιόρθωτον στάσιν των κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαφόρων ἀγώνων, φανερώνουν ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ τοιαύτην πρόθεσιν ἔχουν.

— Ἀλλ' ὅπως ἐπονείσαμεν καὶ ἄλλοτε, αἱ χιλιάδες κόσμου ποὺ συρρέουν εἰς τὰ γήπεδα, προσέρχονται διὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀθλητικὸν ἀγῶνας καὶ ὄχι διηγημίας.

— Εἶνε φυσικόν, λοιπόν, ὅτι δὲν θὰ ἠμπορέσουν ν' ἀνέχων